

(nejdříve opis)

Přilétající a odlétající foton:

Autor: Cerveny IP: 212.20.71.xxx Datum: 20.11.2009 14:42

Vezměme v úvahu nejprve foton, který k nám právě dorazil z událostí blízkých po tzv. velkém třesku.

Tedy dejme tomu cestoval 15 mld. letů. Pokud by na něm byly instalovány hodiny, dospěl by signál z nich z libovolného okamžiku jeho cesty k nám současně s fotonem. Na jeho hodinách by proběhlo 15 mld. letů, ale z našeho pohledu, tedy měřeno námi, u něj těch 15 mld. letů proběhlo v prakticky nulovém čase. Časový interval se "zkrátil" v souladu s tezí STR.

Jak je to však s odlétávajícím fotonem? Dejme tomu, že nás příslušný foton minul a pokračuje dále.

Spusíme stopky a hledíme jeho směrem. Jeho hodiny jsou dobře viditelné, takže je můžeme porovnávat se svými Omegami. A hle co vidíme: na našich hodinkách uplynula dvě minuty a na jeho jenom jedna, na našich čtyři a na jeho dvě ... Nu ano, k době jeho letu se tentokrát přičítá doba po kterou k nám informace cestuje! Je zřejmé, že STR má fatální problémy se vzdalujícími se objekty. Nebo snad má někdo nějaký konstruktivní návrh jak "dilataci" času u vzdalujících se objektů ověřit?

Pomýlení začnou drmolit o Dopplerově efektu, ale nenechte se poplést - ten je o frekvenci...

..a nyní dialog :

Přilétající a odlétající foton:

Autor: Cerveny IP: 212.20.71.xxx Datum: 20.11.2009 14:42

Vezměme v úvahu nejprve foton, který k nám právě dorazil z událostí blízkých po tzv. velkém třesku. **O.K. např. reliktní záření ...** Tedy dejme tomu cestoval 15 mld. letů. **a tady vězí obrovské úskalí pro logiku člověka. Když takto začal uvažovat Alan Guth, tak „jak z toho ven“ navrhnul >inflační model< vesmíru. Proč ? Protože kdyby se vesmír rozpínal pomaleji než je rychlost světla anebo stejnou rychlostí, pak bychom nikdy nepozorovali nějaký foton reliktního**

záření, který cestoval 14 miliard let. Pokud bys chtěl uvažovat zda to bylo jinak... a jak (?) pak už připadá v úvahu jen „křivení“ časoprostoru. Foton ač letí, ač musí letět céééčkovou rychlostí, musí letět „po geodetikách“, které jsou křivé. Namítneš mi : no i kdyby čp měl křivé délkové geodetiky (např. do parabokického tvaru) pak ani tento „úkaz“ tj. prodloužení vzdálenosti kterou musí foton uletět není až tak velké. Jistě, jenže já mám na mysli i „křivení“ času !!!! což je také coby dimenze veličiny Čas (jedna z dimenzí) >j a k ý s i< špagátek, jako je >š p a g á t k e m< i dimenze délková. Guth prohlásil inflaci vesmíru, respektive „mezgalaktického PROSTORU“ což je expanze dimenzí délkových a to za „jednotku času“ která je podle něj neměnná od Třesku. Ale nikdo nezakázal namísto prohlášení : „expandovala“ délková dimenze a „neexpandovala“ časové dimenze, to říci-prohlásit obráceně : „konstantní“ byla po Třesku (při té inflaci) dimenze délková, její >jednotka<, ale „kontraexpandovala“ čili obrovsky se „zcvrkla“ dimenze časová, tedy zcvrkla se >časová jednotka<, zkrátila se >jednotka< času. Pro lidský mozek nepochopitelné, že ? (jenže pozor, problém je ještě nedořechnut). Proč by nemohl být (pro pozorovatele pootočeného „nynějšího“ od soustavy „ve Třesku“) interval času dlouhý 14 miliard let (poznamenávám znova : dimenzi časovou si také představuj jako špejli) pootočen tak, že my pozorovatel pozemský ho snímáme do naší soustavy dlouhý jako „vteřina“ čili dlouhý jako „naše pozemská jednotka“ ? Proč ne ? A jak ? no, soustavy se vzájemně pootočily (a také se čp „zkřivil“, zakroutil se v lokalitách, kompaktoval se na vlnobalíčky... je to podivné, coóó ????) Takže výklad znova, z jiného úhlu uvažování : $c = 1/1$ ...příčemž tu jednotku, interval i délkový (nebo časový) si můžeš volit libovolně dlouhý (v časoprostoru nekonečném rovná se nulovému...prostě my nevíme jak je velká jednotka, proto je nekonečný interval velký jako nulový interval). A když tedy uznáme logiku $c = 1/1$ (příčemž to nemusí být jen výraz chápaný >jako rychlost<, ...prostě je to jednotkový poměr na dvou dimenzích !!) , pak podle A.Gutha došlo k inflačnímu rozeprnutí čp, tedy jen >jednotky délkové< tak, že $v = 10^{5500} / 1$ ..., prostě se „rozeprnula“ jen jednotka délková 1 **totožno** 10^{5500} dimenze délková a nerozeprnula se jednotka dimenze časové. Kdo ti zakazuje tu úvahu vzít obráceně, tj. $v = 1 / 10^{-5500}$?? Zeptáš se mě : a jak si představuješ že by se „zcvrkla“ jednotka časová = 14 miliard let na jednu sekundu ? Odpověď : nezcvrkla se doopravdy, ale obě jednotky „na těch dimenzích“ se vzájemně pootočily a jeden z těch dvou soustav (pootočených) bude-li pasován za pozorovatele „snímá“ pootočenou úsečku do své průmětny jinak dlouhou. A je to. Z vnějšího pohledu se jednotka „zcvrkává“ a z vnitřního pohledu se jednotka „natahuje“ (anebo obráceně podle toho v jakém smyslu to přednášíš) ovšem důvodem je pootáčení soustav a snímání pootočeného stavu do nepootočeného. Pokud by na něm byly instalovány hodiny, dospěl by signál z nich z libovolného okamžiku jeho cesty k nám současně s fotonem. Foton vzniklý „dnes“ i ten co vzniknul „dříve“, např. před 13 ti miliardami let (reliktní foton) má

sám svou soustavu vlastní vůči té naší pootočenou o 90^0 ... proto „my pozemský pozorovatel“ říkáme, že „na fotonu čas neběží“ a dva fotony letící za sebou nemění konstantní délkový distanc. Čili : foton má svou vlastní soustavu pootočenou, ale...ale záření což je soubor fotonů s nějakou charakteristikou už může vypovídat o tom „jak“ dlouho letěli a „jako“ vzdálenost urazily“ což lze trochu nadneseně říci tak že to záření „nese na sobě“ stop-stav emitenta..a to je to ono pootočení emitenta i jeho dimenze délkové i jeho dimenze časové...záření donese do pozorovatelny jistý fakt pootočení ale samotný foton nese-donese vždy svou vlastní soustavu s absolutním pootočením tj. o 90^0 . Takže : na fotonu neběží čas ani tam nedochází ke kontrakci délky. Kdyby si Zdenku umístil na foton hodiny, znamenalo by to že si tam neumístil „čas“ ale umístil si tam jen >chronometr< jehož intervaly porovnáváš s pozemskými „zvolenými“ intervaly pro >chod času-tikot času<, srovnáváš to se zvolenou pozemskou „pseudojednotkou“ – sekundou. Hodiny umístěné na foton by pouze vyráběly intervaly a ty by si je srovnával s nějakými pofidérními intervaly na nějaké planetě uprostřed vesmíru... na níž plyne čas nějakým nezjistitelným tempem „podle něhož“ se určuje stáří vesmíru a další stáří čehokoliv...je to relativní stáří. Mělo by se stáří měřit podle „univerzální“ jednotky (časové .. i délkové univerzální jednotky ; a tu lze zjistit jen jako rychlost světla $c = 1/1$. Tady se musí začít odvíjet pozorování všech poznatků o vesmíru. Céčko je první možná jediná nerelativní poctivá konstanta) Kdyby na fotonu si umístil hodiny, tj. např. cézium s jeho tiky-periodami kmitů, tak nezjistíš „kdy“ foton vyletěl, pouze zjistíš jen intervaly jaké cézium vykonává...cézium není počítadlo „počtu“ kmitů“ od stavu zahájení letu-emise fotonu. Hodiny které by si mohl umístit na foton „nesčítají“ tiky. Na jeho hodinách by proběho 15 mld. let, ne, hodiny nesčítají počet tiků-intervalů... ale z našeho pohledu, tedy měřeno námi, u něj těch 15 mld. let proběho v prakticky nulovém čase. Takže : Kdyby „někdo“ umístil na foton „hodiny“ (což nejsou nikdy hodiny v našem smyslu, ale výrobce kmitů-intervalů) pak by sám foton mohl co jemu čas neběží, respektive co sám ukrajuje jednotkové intervaly na dimenzi délkové i dimenzi časové, by on foton pozoroval na těch hodinách co ? Jen periodické intervaly. Jak by foton ty intervaly „sčítal“, aby pak mohl říci, že letěl 13 miliard let ? My doma, zde „zjistíme“ dopplerovský posun reliktního záření, že $z = 10\ 000$, anebo kolik, jsem línej to jít hledat, což je pootočení soustav, ((a vidíš, že už se to pootáčení blíží o 90^0)), ale foton na hodinách umístěných, „na něm“ umístěných by pozoroval co? a jak ? Časový interval se "zkrátil" v souladu s tezí STR. O.K. Ale to může říci jen pozorovatel ze Země, pozorovatel pasovaný do klidu a přesto ona STR je pouze jasným důkazem pootáčení soustav, nikoliv nějakou „transformací“ → to je špatný výklad STR.

Jak je to však s odlétávajícím fotonem? Dejme tomu, že nás příslušný foton minul a pokračuje dále. Spustíme stopky a hledíme jeho směrem. My na Zemi můžeme spustit stopky jedine tak,

že vezmeme cezium a praporkem odměváme start „zahájení“ počítání tiků-intervalů kmitů v tom céziu, ale a čím to chceš porovnávat ? Jedině opět s „domácími hodinami“ pro které sis zvolil tu svou pseudosekundu, pseudointerval... a pak stopkama měříš (jak ten foton od tebe odlétá a nese na svých bedrech „jeho“ hodiny) co ? čas na fotonových hodinách ? a kdo ti pošle z odlétajícího fotonu zprávu , o stavu hodin...??? - - ? Jeho hodiny jsou dobře viditelné, takže je můžeme porovnávat se svými Omegami. ?? Hodiny „na fotonu“ co odlétá jsou dobře viditelné ???? A hle co vidíme: na našich hodinkách uplynula dvě minuty a na jeho jenom jedna, pokud by si mluvil o raketě, s rychlostí $v \ll c$, pak debata opoziční může pokračovat, pokud mluvíš o pozorování fotonu co odlétá od tebe (na na zádech nese hodiny) pak už smysluplná debata končí. na našich čtyři a na jeho dvě ... Nu ano, k době jeho letu se tentokrát **přičítá** doba po kterou k nám informace cestuje! Je zřejmé, že STR má fatální problémy se vzdalujícími se objekty. Nebo snad má někdo nějaký konstruktivní návrh jak "dilataci" času u vzdalujících se objektů ověřit? **Mám. Musíme „dilataci“ (anebo kontrakci) chápat jako průmět jednotkového intervalu na pootočenou soustavu pozorovatele , každého z těch dvou jako pootáčení opačným směrem.**

Pomýlení začnou drmolit o Dopplerově efektu, ale nenechte se poplést - ten je o frekvenci... ?

Zdenku, je to polemika na dlouhou debatu, při potřebě zapojení dalších moudrých lidí, fyziků , pro hledání vylepšení mé vize ... a to není lehké.

JN, 21.11.2009